

Taller: Conèixer els públics per emprendre programes educatius i de participació social

Assumpció Malagarriga, Responsable de l'Auditori Educa

Sessions en paral·lel de taller

Introducció:

L'objectiu d'aquest taller és compartir coneixement sobre el tema que ens han proposat des de les jornades: "conèixer el públic per emprendre programes educatius i de participació social". Nosaltres hi hem pensat més que vosaltres, perquè conduïm el taller, però tots sabem moltes coses del públic, perquè en tenim i perquè en som. Sovint quan podem passar una estona pensant en un tema, sols o amb altres, ens apareixen idees, ens apareix coneixement que no érem conscients que tinguéssim i que per tant mai havíem verbalitzat. Ara tenim una oportunitat per aprendre junts i per reflexionar sobre què sabem del públic.

Primer tema (debat en grups):

Comencem reflexionant sobre: Què es el públic? De què hi ha públic?

- El públic és la nostra societat
- És la gent que ens envolta
- Som nosaltres
- El públic som tots i tots som públic de moltes coses
- És el receptor dels productes finals
- És per a qui es crea el producte
- És qui habita el pis que hem dissenyat, construït i venut
- És qui fa servir el cotxe
- Qui seu al banc del parc
- Qui es gronxa al gronxador

- Qui va a ... de vacances
- Qui llegeix una novel·la
- Qui escolta la ràdio
- Qui compra al súper
- Qui ho fa a la botigueta
-

Sempre, en cadascun d'aquests casos, hi ha qui usa el producte i qui el dissenya i organitza cada petita parcel·la que l'envolta.

El petit botiguer ha de decidir en funció dels costums, necessitats, hàbits, preferències, estils i modes de qui entra al seu comerç, quin producte posa a la lleixa i quin a l'aparador, cada quan el compra, de quin fa oferta, com anuncia l'oferta, quan la fa durar, ...

La relació entre el públic i qui li organitza el producte ha existit sempre, però s'ha anat professionalitzant. Ara es creen paraules i carreres universitàries, en fem jornades i estudis, ...

Nosaltres som aquí perquè estem dissenyant i organitzant un producte, i ens plantegem maneres d'aconseguir alguna cosa, ara parlarem de què, amb el públic, que també parlarem de qui és. Nosaltres també volem saber què posar a l'aparador, per quan temps, quina oferta fem,...

Tots ens proposem tenir molt públic, agradar, conservar-lo i augmentar-lo.

Però, perquè ho volem això?

El botiguer, entre moltes altres coses sovint ben vocacionals, ho vol perquè si no, no te ingressos.

Nosaltres també, però sovint també tenim més propòsits. A més de per quedar tranquils veient que omplim, que el què nosaltres hem pensat agrada, que no ens tancaran el projecte perquè te futur, ...

Perquè volem tenir públic?

Som una institució cultural, o un departament educatiu d'una institució cultural. Quan oferim un producte, en el fons del fons, **què ens agradaria que passes en cadascuna de les persones que hi participen?**

Segon tema (debat en grups):

Qui es el nostre públic? Què en sabem? Quan vénen, què volen? Perquè vénen? Volen aconseguir el què nosaltres els oferim?

Tercer tema (individual):

Cadascú pensa un parell de situacions que recorda agradablement i un parell que recorda amb desgrat, degudes a experiències personals que ha viscut com a públic i amb el públic.

A partir d'alguns exemples analitzem en el fons, què ens ha portat al bon o mal gust de boca.

Quart tema (debat en grups):

Qui és el públic que no tenim? Què en sabem? Perquè no vénen? Cal que vinguin?

Analitzem el títol (grup gran):

Fem dues lectures del títol a partir de dos power points on simplement s'hi ha escrit d'aquestes dues maneres:

Versió 1:

Conèixer el públic per emprendre programes educatius i de participació social

Versió 2:

- Conèixer el públic
- Per emprendre
- Programes
- Educatius i de
- Participació

- Social

Analitzem conjuntament la impressió que ens fa una o altre versió, com a exemple de la importància de qualsevol detall de tot el què fem. L'efecte que rep l'altre, el públic.

Què vol dir participació? (grup gran):

Abans de començar la reflexió conjunta, observem 8 fotografies on es poden observar persones de diferents edats en diferents situacions relacionades amb activitats musicals.

Es parla de què entenem per participació, i de diferents tipus de participació: activa, creativa, interna, manifesta, íntima, ...

Tornem a observar les fotografies buscant l'actitud participativa en la mirada de les persones fotografiades.

Dades de la tesina de Rafael Valenzuela:

A partir d'uns power points, Rafael Valenzuela comparteix algunes dades estadístiques de diferents estudis que s'han fet sobre els públics: l'enquesta de pràctiques i hàbits culturals d'Espanya i estudis de consum cultural de Eurostat a nivell europeu.

També ofereix algunes dades, reflexions i conclusions de la seva tesina del màster en gestió cultural, feta amb 186 nenes i nens de 11-12 anys i els seus 9 professors de música (de 9 escoles de primària de Barcelona). Es parla de família, d'amics, d'escola (professors, classe) i d'experiències, relacionant-ho amb preguntes sobre com es formen els hàbits culturals musicals.

El projecte:

Com a reflexions finals del taller exposo la importància de treballar a partir d'un projecte. Cito algunes idees:

Per dur a terme un bon treball que contribueixi a fer evolucionar realitats concretes, cal treballar a partir d'un projecte i avaluar constantment la seva realització.

Si no hi ha projecte, es fan coses, si hi ha projecte es persegueixen objectius

Fer un projecte obliga a definir el punt de partida, on volem anar, com, quan i perquè.

El projecte general/marc, és el què dona força a cada petita acció i a tot el conjunt d'accions, integrant-les en un tot gran i potent.

El projecte pertany i és de la mateixa societat que l'acull, l'accepta i n'és usuària. Segueix les línies marcades per les persones que el lideren, però evoluciona cap on marca la gran massa que el segueix, l'usa i li dona vida. Per això a L'Auditori:Educa diem que "cal estar al servei de l'educació musical del nostre entorn atenent la seva constant evolució", i si un dia això deixa de passar, "el projecte" deixarà d'estar viu i fort.

Escriure el projecte obliga a concretar, a saber què es vol.

Tenir-lo escrit, permet avaluar i justificar.

No és el mateix un projecte que un departament. Tenir un departament educatiu no és garantia de tenir un projecte educatiu.

Hi ha projectes grans i petits, individuals i col·lectius, llargs i curts, amb molts recursos i amb pocs, que impliquen molta gent i molt poca, ..., però sempre han de ser bons projectes.

És important no oblidar:

- Que tots els projectes han de partir de la realitat real, tenint molt present el què no podem canviar.
- Que qui lidera el projecte ha de treballar perquè tothom se'l senti seu. Cadascú és responsable del seu tros. Ha de treballar perquè tothom del seu entorn el conegui a fons, l'entengui i tingui arguments contundents per poder-lo valorar sigui quina sigui la seva trajectòria personal i cultural.
- Cal no perdre de vista que som part de la institució on es desenvolupa el projecte, i que tant el nostre projecte com nosaltres mateixos som part d'un projecte més ampli.

Un bon projecte sempre té una bon líder que el vetlla constantment.

Per acabar:

Es valora la bona actitud i l'alta participació de tots els assistents així com l'alt nivell professional detectat per les intervencions que es van fent durant el taller.